''برهمڻ جيوَن سدا بيحد ڪي خوشيون ڪا جيوَن''

آج باپ دادا اَپني هولي اؤر هئپي هنسون ڪي سڀا ديک رهي هئہ. سڀي هولي ڪي سات هئپي ڀي سدا رهتي هئہ؟ هولي اَرٿات پؤترتا ڪي پرتڪيہ نِشاني - هئپي اَرٿات خوشي سدا پرتڪيہ روپ ۾ دِکائي دينگي. اَگر خوشي نهين تو اَوشيہ ڪوئي اَپؤترتا اَرٿات سنڪلپ وا ڪرم يٿارٿ نهين هئہ، تب خوشي نهين هئہ. اَپؤترتا صرف پانچ وڪارون ڪو نهين ڪها جاتا. ليڪن سمپوُرڻ آتمائون ڪي ليئي، ديوَ آتما بنني والون ڪي ليئي اَيٿارٿ، وئرٿ، ساڌارڻ سنڪلپ، بول وا ڪرم ڀي سمپوُرڻ پؤترتا نهين ڪها جائينگا. سمپوُرڻ اِستيج ڪي سميپ پهونچ رهي هو اِس ليئي ورتمان سميہ ڪي پرماڻ وئرٿ اؤر ساڌارڻ ڪرم نہ هو اِس ۾ ڀي چيڪنگ اؤر چينج چاهيئي. جتنا سمرٿ اؤر سريشٺ سنڪلپ، بول اؤر ڪرم هونگا، اُتنا سدا خوشي ڪي جَهلڪ، خوشنصيبي ڪي ڦلڪ اَنيؤ هونگي اؤر اَنيؤ ڪرائينگي. باپ دادا سڀي بچون ڪي يهہ دونو باتين چيڪ ڪر رهي ٿي ڪِ پؤترتا ڪهان تڪ ڌارڻ ڪي هئہ! وئرٿ اؤر ساڌارڻتا اَبي ڀي ڪهان تڪ هئہ. اؤر روحاني خوشي، اَوناشي خوشي، آنترڪ خوشي ڪهان تڪ رهتي هئہ! سڀي برهمڻ بچون ڪا برهمڻ جيوَن ڌارڻ ڪرني ڪا لڪش هين هئہ، ''سدا خوش رهنا''. خوشي ڪي جيوَن ويَتيت ڪرني ڪي ليئي هين برهمڻ بني هو، نہ ڪِ پُرشارٿ ڪي محنت وا ڪسي نہ ڪسي اُلجهن ۾ رهني ڪي ليئي برهمڻ بني هو.

روحاني آنترڪ خوشي وا اَتي اِندريہ سک جو ساري ڪلپ ۾ نهين پراپت هو سڪتا هئہ وهہ پراپت ڪرني ڪي ليئي برهمڻ بني هو. ليڪن چيڪ ڪرو ڪِ خوشي ڪسي ساڌن ڪي آڌار پر، ڪسي حد ڪي پراپتي ڪي آڌار پر، وا ٿوري سميہ ڪي سڦلتا ڪي آڌار پر، مانيَتا وا ناماچار ڪي آڌار پر، من ڪي حد ڪي اِڇائون ڪي آڌار پر وا يهي اَڇا لگتا هئہ، چاهي ويڪتي، چاهي اَستان وا وئيوَ، اَئسي من‌پسندي ڪي پرماڻ خوشي ڪي پراپتي ڪا آڌار تو نهين هئہ؟ اِن آڌارون سين خوشي ڪي پراپتي، يهہ ڪوئي واسطوڪ خوشي نهين هئہ. اَوناشي خوشي نهين هئہ. آڌار هِلا تو خوشي ڀي هِل جاتي. اَئسي خوشي پراپت ڪرني ڪي ليئي برهمڻ نهين بني هو. اَلپڪال ڪي پراپتي دواران خوشي، يهہ تو دنيا والون ڪي پاس ڀي هئہ. اُنهون ڪا ڀي سلوگن هئہ، کائو پيئو مؤج ڪرو. ليڪن وهہ اَلپڪال ڪا آڌار سماپت هوئا تو خوشي ڀي سماپت هو جاتي. اَئسي هين برهمڻ جيوَن ۾ ڀي اِن آڌارون سين خوشي ڪي پراپتي هوئي تو باقي اَنتر ڪيا هوئا؟ خوشيون ڪي ساگر ڪي بچي بني هو تو هر سنڪلپ ۾، هر سيڪنڊ خوشي ڪي لهرون ۾ لهراني والي هو. سدا خوشيون ڪي ڀنڊار هو! اِسڪو ڪها جاتا هئہ، ''هولي اؤر هئپي هنس''. باپ دادا ديک رهي ٿي ڪِ جو لڪش هئہ بِنا ڪوئي حد ڪي آڌار ڪي سدا آنترڪ خوشي ۾ رهني ڪا، اُس لڪش سين بدل اؤر حد ڪي پراپتيون ڪي ڇوٽي ڇوٽي گَليون ۾ ڦس جاني ڪارڻ ڪئين بچي لڪش اَرٿات منزل سين دوُر هو جاتي هئہ. هاءِوي ڪو ڇور ڪر گَليون ۾ ڦس جاتي هئہ. اَپنا لڪش، خوشي ڪو ڇور حد ڪي پراپتيون ڪي پيڇي لگ جاتي هئہ. آج نام هوئا وا ڪام هوئا، اِڇا پوُرڻ هوئي تو خوشي هئہ. من‌پسند، سنڪلپ پسند پراپتي هوئي تو بهت خوشي هئہ. ٿوري ڀي ڪمي هوئي تو لڪش وهان هين رهہ جاتا. لڪش حد ڪي بن جاتي اِس ليئي بيحد ڪي اَوناشي خوشي سين ڪِنارا هو جاتا هئہ.

تو باپ دادا بچون سين پوُچھتي هئہ ڪِ ڪيا برهمڻ اِس ليئي بني هو؟ اِس ليئي يهہ روحاني جيوَن اَپنائي هئہ؟ يهہ تو ساڌارڻ جيوَن هئہ. اِسڪو سريشٽ جيوَن نهين ڪها جاتا.

ڪوئي ڀي ڪرم ڪرو چاهي ڪتني ڀي ٻڙي شيوا ڪا ڪام هو ليڪن جو شيوا آنترڪ خوشي، روحاني مؤج، بيحد ڪي پراپتي سين نيچي لي آتي هئہ اَرٿات حد ۾ لي آتي هئہ، آج مؤج ڪلهہ موُنجهہ، آج خوشي ڪلهہ وئرٿ اُلجهن ۾ ڊالتي هئہ، خوشي سين وَنچت ڪر ديتي هئہ، اَئسي شيوا ڪو ڇور دو ليڪن خوشي ڪو نهين ڇورو. سچي شيوا سدا بيحد ڪي اِسٿتي ڪا، بيحد ڪي خوشي ڪا اَنڀوُ ڪراتي هئہ. اَگر اَئسي اَنڀوتي نهين هئہ تو وهہ مِڪس شيوا هئہ. سچي شيوا نهين هئہ. يهہ لڪش سديوَ رکو ڪِ شيوا دواران سُوَ اُنتي، سُوَ پراپتي، سنتشٽتا اؤر مهانتا ڪي اَنڀوتي هوئي؟ جهان سنتشٽتا ڪي مهانتا هونگي وهان اَوناشي پراپتي ڪي اَنڀوتي هونگي. شيوا اَرٿات ڦولون ڪي بغيچي ڪو هرا ڀرا ڪرنا. شيوا اَرٿات ڦولون ڪي بغيچي ڪا اَنڀوُ ڪرنا نہ ڪِ ڪانٽون ڪي جهنگل ۾ ڦسنا. اُلجهن، اَپراپتي، من ڪي موُنجهہ اؤر مؤج، اَيي اَيي موُنجهہ، يهہ هئہ ڪانٽي. اِن ڪانٽون سين ڪِنارا ڪرنا اَرٿات بيحد ڪي خوشي ڪا اَنڀوُ ڪرنا هئہ. ڪُڇ ڀي هو جائي، حد ڪي پراپتي ڪا تياڳ ڀي ڪرنا پري، ڪئين باتون ڪو ڇورنا ڀي پري، باتون ڪو ڇورو ليڪن خوشي ڪو نهين ڇورو. جس ليئي آئي هو اُس لڪش سين ڪِناري نہ هو جائو. يهہ سوڪيم چيڪنگ ڪرو. خوشي تو هئہ ليڪن اَلپڪال ڪي پراپتي ڪي آڌار سين خوش رهنا اِسي ڪو هين خوشي تو نهين سمجهتي؟ ڪهان سائيڊ سيِن ڪو هين منزل تو نهين سمجهہ رهي هو؟ ڪيونڪ سائيڊ سيِن ڀي آڪرشڻ ڪرني والي هوتي هئہ. ليڪن منزل ڪو پانا اَرٿات بيحد ڪي راجيہ اَڌڪاري بننا. منزل سين ڪِنارا ڪرني والي وشوَ ڪي راجيہ اَڌڪاري نهين بن سڪتي. رايل فئملي ۾ ڀي نهين آ سڪتي. اِس ليئي لڪش ڪو، منزل ڪو سدا سِمرتي ۾ رکو. اَپني سين پوُڇو. چلتي چلتي ڪهان ڪوئي حد ڪي گلِي ۾ تو نهين پهونچ رهي هئہ! اَلپڪال ڪي پراپتي ڪي خوشي، سدا ڪال ڪي خوشنصيبي سين ڪِنارا تو نهين ڪراءِ رهي هئہ؟ ٿوري ۾ خوش هوني والي تو نهين هو؟ اَپني آپ ڪو خوش تو نهين ڪر رهي هو؟ جئسي هون، وئسي هون، ٺيڪ هون، خوش هون. اَوناشي خوشي ڪي نشاني هئہ، اُنڪو اؤرون سين ڀي سدا خوشي ڪي دُعائين اَوشيہ پراپت هونگي. باپ دادا اؤر نِمت ٻڙون سين ڀي سدا خوشي ڪي دُعائين اَندر اَلوڪڪ آتمڪ خوشي ڪي ساگر ۾ لهراني ڪا اَنڀوُ ڪرائينگي. اَلبيلي‌پن ۾ يهہ نهين سوچنا ڪِ مئن تو ٺيڪ هون ليڪن دوسري ميري ڪو نهين جانتي. ڪيا سوُريہ ڪي روشني ڇِپ سڪتي هئہ؟ ستيتا ڪي خوشبوءِ ڪڀِي مِٽ نهين سڪتي. ڇِپ نهين سڪتي. اِس ليئي دوڪا ڪڀِي نهين ڪانا. يهي پاٺ پڪا ڪرنا. پهلي اَپني بيحد ڪي اَوناشي خوشي ڦر دوسري باتين. بيحد ڪي خوشي شيوا ڪي وا سروَ ڪي سنيهہ ڪي، سروَ دواران اَوناشي سنمانِ پراپت هوني ڪي خوشنصيبي اَرٿات سريشٽ ڀاڳيہ سُنهہ هين اَنڀوتي ڪرائينگي. جو سدا خوش هئہ وهہ خوشنصيب هئہ. بِنا محنت، بِنا اِچا اَٿوا بِنا ڪهني ڪي سروَ پراپتي سهج هونگي. يهہ پاٺ پڪا ڪيئا؟

باپ دادا ديکتي هئہ، آئي ڪس ليئي هئہ، جانا ڪهان هئہ اؤر جا ڪهان رهي هئہ. حد ڪو ڇور ڦر ڀي حد ۾ هين جانا تو بيحد ڪا اَنڀوُ ڪب ڪرينگي! باپ دادا ڪو ڀي بچون پر سنيهہ هوتا

هئہ. رحم تو نهين کهينگي کيونک بِکاري ٿوريئي هو. داتا، وِڌاتا کي بچي هو، دُکيون پر رحم ڪيئا جاتا هئہ. آپ تو سک سوروپ سک داتا کي بچي هو. اَب سمجها ڪيا ڪرنا هئہ؟ باپ دادا اِس ورش کي ليئي وار وار ڀِن ڀِن باتون ۾ اَٽينشن دِلا رهي هئہ. اِس ورش وشيش سُوَ پر اَٽينشن رکني کا سميہ ديئا جا رها هئہ. دنيا والي تو صرف کهتي هئہ کِ کائو پيئو مؤج کرو. ليکن باپ دادا کهتي هئہ، کائو اؤر کِلائو. مؤج ۾ رهو اؤر مؤج ۾ لائو. اَڇا.

سدا اَوناشي بيحد کي خوشي ۾ رهني والي، هر کرم ۾ خوشنصيب اَنيؤ کرني والي، سدا سروَ کو خوشي کا خزانا بانٽني والي، سدا خوشي کي خوشبوء ڦهلاني والي، سدا خوشي کي اُمنگ، اُتساه کي لهرون ۾ لهراني والي، اَئسي سدا خوشي کي جَهلک اؤر ڦلک ۾ رهني والي ، سريشٽ لکش کو پراپت کرني والي سريشٽ آتمائون کو باپ دادا کا سدا هولي اؤر هئپي رهني کي يادپيار اؤر نمستي.

پارٽيون سين:- 1- پرورتي ۾ رهتي سدا نياري اؤر باپ کي پياري هو نان! کڀي ڀي پرورتي سين لگاءُ تو نهين لگ جاتا؟ اَگر کهان ڀي کسي سين اَٽئچمينٽ هئہ تو وهہ سدا کي ليئي اَپني جيوَن کا وگهن بن جاتا هئہ. اِس ليئي سدا نِروگهن بن آگي بڍتي چلو. کلپ پهلي مِثل ”اَنگد“ بن اَچل اَڏول رهو. اَنگد کي وشيشتا ڪيا دِکائي هئہ؟ اَئسا نشچيہ بُڌي جو پانوؤ ڀي کوئي هِلا نہ سکي. مايا نشچيہ روپي پانوؤ کو هِلاني کي ليئي ڀِن ڀِن پرکار سين آتي هئہ. ليکن مايا هِل جائي آپکا نشچيہ روپي پانوؤ نہ هِلي. مايا سُيم سرينڊر هوتي هئہ. آپ تو سرينڊر نهين هونگي نان! باپ کي آگي سرينڊر هونا، مايا کي آگي نهين، اَئسي نشچيہ بُڌي سدا نِشچنت رهتي هئہ. اَگر ذرا ڀي کوئي چنتا هئہ تو نشچيہ کي کمي هئہ، کڀي کسي بات کي ٿوري سِ ڀي چِنتا هو جاتي هئہ اُسکا کارڻ ڪيا هوتا؟ ضرور کسي نہ کسي بات کي نشچيہ ۾ کمي هئہ. چاهي ڊراما ۾ نشچيہ کي کمي هو، چاهي اَپني آپ ۾ نشچيہ کي کمي هو، چاهي باپ ۾ نشچيہ کي کمي هو. تينون هين پرکار کي نشچيہ ۾ ذرا ڀي کمي هئہ تو نشچنت نهين رهہ سکتي. سڀ سين بڙِي بيماري هئہ، ”چنتا“. چنتا کي بيماري کِي دوائي ڊاکٽرس کي پاس ڀي نهين هئہ. ٽيمپرري سُلاني کي دوائي دي دينگي ليکن سدا کي ليئي چنتا نهين مِٽا سکينگي. چنتا والي جتنا هين پراپتي کي پيڇي دؤڙتي هئہ اُتنا پراپتي آگي دؤڙ لگاتي هئہ. اِس ليئي سدا نشچيہ کي پانوؤ اَچل رهي. سدا ايک ٻل ايک ڀروسا، يهي پانوؤ هئہ. نشچيہ کهو، ڀروسا کهو ايک هين بات هئہ. اَئسي نشچيہ بُڌي بچون کي وجئہ نشچِت هئہ.

2- سدا باپ پر ٻلهار جاني والي هو؟ جو ڀگتي ۾ واعدا کيئا ٿا وهہ نِڀاني والي هو نان؟ ڪيا واعدا کيئا؟ سدا آپ پر ٻلهار جائينگي. ٻلهار اَرٿات سدا سمرپت هو ٻلوان بنني والي. تو ٻلهار هو گئي يا هوني والي هو؟ ٻلهار هونا، معنيٰ ”ميرا کُڇ نهين“ ميراپن سماپت. ميرا شرير ڀي نهين. تو کڀي ديهہ اَيمان ۾ آتي هو؟ ميرا هئہ تب ديهہ ڀان آتا هئہ. اِس سين ڀي پري رهني والي اِسکو کها جاتا هئہ، ٻلهار جانا. تو ميراپن سدا کي ليئي سماپت کرتي چلو. سڀ کُڇ تيرا، يهي اَنيؤ کرتي چلو. جتنا زيادہ اَنيوي اُتنا اَٿارٽي سوروپ. وهہ کڀي دوکا نهين کا سکتي. دک کي لهر ۾ نهين آ سکتي. تو سدا اَنيؤ کي کهاٽيان سڀکو سُناتي رهو. اَنيوي آتما ٿوري سميہ ۾

سڦلتا زياده پراپت ڪرتي هئہ. اَڇا.

وِدائي ڪي سميہ - 14 جنوري مَڪر سنڪرانتي ڪي يادپيار

آج ڪي دن ڪي مهتوَ ڪو سدا ڪاني اؤر ڪِلاني ڪا مهتوَ بناءِ ديئا هئہ. ڪُڇ ڪاتي هئہ، ڪُڇ ڪِلاتي هئہ. وهہ تِل دان ڪرتي هئہ يا ڪاتي هئہ. تِل اَرٿات بهت ڇوٽيءسي بِندي، ڪوئي ڀِي بات هوتي هئہ، ڇوٽي سي هوتي هئہ تو ڪهتي هئہ، يهہ تِل ڪي سمانِ هئہ اؤر بڙي هوتي هئہ تو پهاڙ ڪي سمانِ ڪها جاتا هئہ. تو پهاڙ اؤر تِل بهت فرق هو جاتا هئہ نان. تو تِل ڪا مهتوَ اِس ليئي هئہ ڪيونڪ اَتي سوُڪيم بِندي بنتي هو. جب بندي روپ بنتي هو تڀِي اُڙتي ڪلا ڪي پتنگ بنتي هو. تو تِل ڪا ڀِي مهتوَ هئہ. اؤر تِل سدا مِناس سين سنگٺن روپ ۾ لاتي هئہ، اَئسي هين تِل نهين ڪاتي هئہ. مڌُرتا اَرٿات سنيهہ سين سنگٺِت روپ ۾ لاني ڪي نشاني هئہ. جئسي تِل ۾ مينا پرتا هئہ تو اَڇا لگتا هئہ، اَئسي هين تِل ڪائو تو ڪڙوا لگينگا ليڪن مينا مِل جاتا هئہ تو بهت اَڇا لگينگا. تو آپ آتمائين ڀِي جب مڌُرتا ڪي ساٿ سنبنڌ ۾ آ جاتي هو، سنيهہ ۾ آ جاتي هو تو سريشٽ بن جاتي هو. تو يهہ سنگٺِت مڌُرتا ڪا يادگار هئہ. اِسڪي ڀِي نشاني هئہ. تو سدا سُيم ڪو مڌُرتا ڪي آڌار سين سنگٺن ڪي شڪتي ۾ لانا، بندي روپ بننا اؤر پتنگ بن اُڙتي ڪلا ۾ اُڙنا، يهہ هئہ آج ڪي دن ڪا مهتوَ. تو منانا اَرٿات بننا. تو آپ بني هو اؤر وهہ صرف ٿوري سميہ ڪي ليئي مناتي هئہ. اِس۾ دان دينا اَرٿات جو ڀِي ڪُڇ ڪمزوري هو اُسڪو دان ۾ دي دو. ڇوٽيءسِي بات سمجهڪر دي دو. تِل سمانِ سمجهہ ڪر دي دو. بڙي بات نهين سمجهو، ڇورنا پرينگا، دينا پرينگا نهين. تِل ڪي سمانِ ڇوٽيءسي بات دان دينا، خوشي خوشي ڇوٽي سِي بات سمجهہ ڪر خوشي سين دي دو. يهہ هئہ ”دان“ ڪا مهتوَ. سمجها.

سدا سنيهي بننا، سدا سنگٺِت روپ ۾ چلنا اؤر سدا بڙي بات ڪو ڇوٽا سمجهہ سماپت ڪرنا. آگ ۾ جلا دينا. يهہ هئہ مهتوَ. تو مناءِ ليئا نان. درڙ سنڪلپ ڪي آگ جلاءِ دِي. آگ جلاتي هئہ نان اِس دن. تو سنسڪار پريورتن دِوس، وهہ ”سنڪرانتي“ ڪهتي هئہ آپ سنسڪار پريورتن ڪهينگي. اَڇا. سڀِي ڪو سنيهہ اؤر سنگٺن ڪي شڪتي ۾ سدا سڦل رهني ڪي يادپيار اؤر گُڊمارننگ.

وردان - سدا ڀڳوان اؤر ڀاڳيہ ڪي سِمرتي ۾ رهني والي سروَ سريشٽ ڀاڳيوان آتمايوَ

سنگم يگ پر چئتن سوروپ ۾ ڀڳوان بچون ڪي شيوا ڪر رهي هئہ. ڀڳتي مارگ ۾ سڀ ڀڳوان ڪي شيوا ڪرتي ليڪن يهان چئتن ناڪُرون ڪي شيوا سُيم ڀڳوان ڪرتي هئہ. اَمبرت ويلي اُٺاتي هئہ، ڀوگ لگاتي هئہ، سُلاتي هئہ. رِڪارڊ پر سوني اؤر رِڪارڊ پر اُٺني والي، اَئسي لاڏلي وا سروَ سريشٽ ڀاڳيوان هم برهمڻ هئہ، اِس ڀاڳيہ ڪي خوشي ۾ سدا جهوُلتي رهو. صرف باپ ڪي لاڏلي بنو، مايا ڪي نهين. جو مايا ڪي لاڏلي بنتي هئہ وهہ بهت لاڏڪوڏ ڪرتي هئہ.

سلوگن - اَپني هرشت مُک ڇَهري سين سروَ پراپتيون ڪي اَنيوتي ڪرانا- سچي شيواهئہ.